

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16.01.1997, sp. zn. 1 Tvno 20/97, ECLI:CZ:NS:1997:1.TVNO.20.1997.1

Číslo: 41/1997

Právní věta: Za závažné důvody, pro které nebylo možno řízení ve lhůtě dvou roků skončit ve smyslu ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř., nelze považovat skutečnost, že procesní soud ve věci nemohl jednat, protože spisy o ní dlouhodobě zapůjčil jinému soudu k řízení v jiné věci.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 16.01.1997

Spisová značka: 1 Tvno 20/97

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41

Za závažné důvody, pro které nebylo možno řízení ve lhůtě dvou roků skončit ve smyslu ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř., nelze považovat skutečnost, že procesní soud ve věci nemohl jednat, protože spisy o ní dlouhodobě zapůjčil jinému soudu k řízení v jiné věci.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 1. 1997 sp. zn. [1 Tvno 20/97](#))

Nejvyšší soud České republiky zrušil k stížnosti obviněné usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 12. 1996 sp. zn. 2 Ntv 37/96 a návrh předsedy senátu Krajského soudu v Ostravě na prodloužení vazby zamítl.

Z odůvodnění:

Na návrh předsedy senátu Krajského soudu v Ostravě byla napadeným usnesením v trestní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 31 T 21/95 prodloužena vazba A. H. podle § 71 odst. 3 tr. ř. do 31. 3. 1997.

Proti usnesení vrchního soudu podala obviněná v zákonné lhůtě stížnost. Namítá v ní, že soud opírá celé zdůvodnění svého usnesení pouze o existenci vazebních důvodů a na jejich základě staví své rozhodnutí. Toto rozhodnutí však odporuje trestnímu řádu, neboť vazba může být prodloužena nad

zákonnou hranici dvou roků tehdy, pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit. Poukazuje na nečinnost Krajského soudu v Ostravě a na nepřezkoumatelnost napadeného usnesení. Závěrem navrhuje, aby toto usnesení vrchního soudu bylo zrušeno a návrh na prodloužení její vazby byl zamítnut.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal Nejvyšší soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Na podkladě obžaloby podané dne 29. 11. 1995 u Krajského soudu v Ostravě je obviněná A. H. stíhána pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. a pro další trestné činy. Obviněná byla vzata do vazby usnesením Okresního soudu Vsetín ze dne 18. 1. 1995 sp. zn. Nt 1005/95 s tím, že její osobní svoboda byla omezena dne 16. 1. 1995. Obviněná je ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b), c) tr. ř. Dne 5. 12. 1996, ve lhůtě stanovené ustanovením § 71 odst. 6 tr. ř., podal předseda senátu Krajského soudu v Ostravě návrh na prodloužení vazby obviněné.

Nejvyšší soud se ztotožnil se závěrem vrchního soudu vysloveným v napadeném usnesení, že u obviněné nadále trvají důvody vazby uvedené v ustanovení § 67 písm. a), b), c) tr. ř.

Nejvyšší soud však nemohl již souhlasit se závěry a zdůvodněním vrchního soudu, pokud jde o existenci podmínek prodloužení vazby ve smyslu § 71 odst. 3 tr. ř., které nelze ztotožňovat s vazebními důvody uvedenými v § 67 tr. ř.

Předseda senátu Krajského soudu v Ostravě v podaném návrhu na prodloužení vazby obviněné A. H. uvádí, že spis obžalované byl vyžádán Krajským soudem v Ostravě - pobočka Olomouc a tomuto soudu také byl dne 15. 12. 1995 odeslán. Po opakovaných urgencích byl spis vrácen Krajskému soudu v Ostravě dne 8. 11. 1996. Dne 11. 11. 1996 bylo nařízeno hlavní líčení nejprve na 13. - 17. 1. 1997 a potom přeloženo na 20. - 24. 1. 1997, neboť v mezidobí byly senátem 31 T projednávány jiné vazební věci. Na základě těchto skutečností, s odkazem na trvající důvody vazby, podal předseda senátu návrh na prodloužení lhůty vazby obviněné do 31. 3. 1997. Vrchní soud se v napadeném usnesení se zdůvodněním návrhu ztotožnil a vazbu obviněné prodloužil do 31. 3. 1997.

Podle § 71 odst. 3 tr. ř. vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení nesmí trvat déle než dva roky. Pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, může o dalším trvání vazby na dobu nezbytně nutnou rozhodnout vrchní soud.

Obviněná je stíhána pro zvláště závažný trestný čin uvedený v ustanovení § 62 odst. 1 tr. zák. Z napadeného usnesení není zřejmé, jakými úvahami se vrchní soud při svém rozhodování o prodloužení vazby obviněné řídil, když ten se podrobně zabývá, jak je výše uvedeno, důvody vazby ve smyslu § 67 písm. a), b), c) tr. ř., avšak splnění podmínek vyžadovaných ustanovením § 71 odst. 3 tr. ř. zůstalo neobjasněno. Nad rámec napadeného usnesení je třeba poukázat na následující skutečnosti:

Krajský soud v Ostravě - pobočka Olomouc požádal dne 15. 12. 1995 Krajský soud v Ostravě o zaslání stejnopisu protokolu o výpovědi A. H., a dále stejnopisů zadržené korespondence A. H. Na tento požadavek, přestože trestní věc obviněné je věcí vazební, reagoval Krajský soud v Ostravě tak, že Krajskému soudu v Ostravě - pobočka Olomouc zaslal veškerý spisový materiál s tím, aby spis byl vrácen po hlavním líčení. Poslední hlavní líčení u Krajského soudu v Ostravě - pobočka Olomouc v trestní věci vedené pod sp. zn. 29 T 10/95 proběhlo 5. 4. 1996, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 5. 11. 1996 bylo urgováno vrácení spisu. Dále je nutno poukázat i na tu skutečnost, že se jedná o trestnou

činnost jediné obviněné a i když škoda způsobená jejím jednáním podle podané obžaloby mnohonásobně převyšuje škodu velkého rozsahu ve smyslu § 89 odst. 14 tr. zák., veškerý spisový materiál do podání obžaloby má celkem 535 stran. Tato okolnost prokazuje, že vzhledem k rozsahu spisového materiálu nelze danou trestní věc hodnotit jako mimořádně obtížnou, když pro shora uvedený závěr svědčí mimo jiné i počet navržených svědků ke slyšení u hlavního líčení a čtení protokolů o výpovědích dalších svědků u hlavního líčení (celkem 24). Skutečnost, že Krajský soud v Ostravě zapůjčil spis své pobočce v Olomouci, nelze posuzovat jako jiný závažný důvod pro aplikaci ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř. Naopak zapůjčení spisu, kdy obviněná je stíhána vazebně, jinému soudu, který požadoval pouze několik fotokopií výpovědí, lze hodnotit z hlediska postupu soudu jako činnost, která není v souladu s požadavkem vyjádřeným v § 71 odst. 1 tr. ř., že orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyřizovat vazební věci přednostně s největším urychlením.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti rozhodl Nejvyšší soud tak, že napadené usnesení Vrchního soudu v Olomouci zrušil a návrh předsedy senátu Krajského soudu v Ostravě na prodloužení vazby zamítl.